

SỐ 563

## KINH BÉ GÁI TRONG BỤNG NGHE KINH

*Hán dịch: Đời Bắc Lương, Tam tạng Pháp sư Đàm-vô-sấm,  
ngườ i Thiên Trúc.*

Một thời, Đức Phật ở tại thành La-duyệt-kỳ cùng với chư Bồ-tát, Tỳ-kheo Tăng, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di và chư Thiên, dân chúng đông vô số, đều tụ hội nghe Phật thuyết giảng kinh.

Khi ấy, trong chúng hội, ngay tại tòa ngồi, có một phụ nữ Ca-la đang mang thai, cùng với đứa con trong bụng đang chấp tay nghe kinh. Đức Phật muốn chúng hội thấy điều đó, liền phóng hào quang lớn chiếu vào nàng Ca-la. Mọi người nơi chúng hội đều thấy bé gái trong bụng chấp tay nghe kinh, như tấm gương phản chiếu không khác. Đức Phật dùng tám loại âm thanh hỏi bé gái trong bụng:

–Vì sao con chấp tay nghe kinh?

Bé gái nương nơi oai thần của Phật, bạch với Đức Phật:

–Kính thưa Thế Tôn! Vì người ở thế gian luôn làm mười điều ác, con muốn họ làm mười điều thiện, nên chấp tay nghe kinh. Vì người ở thế gian tham lam, sân hận, dâm dục, ngu si, sinh tử không dứt, nên con chấp tay nghe kinh. Lại nữa, vì người ở thế gian không hiếu thuận với cha mẹ, không cúng dường Sa-môn, Bà-la-môn, Đạo nhân, nên con chấp tay nghe kinh.

Bé gái vừa nói xong, liền sinh ra từ hông bên phải của mẹ, như Thái tử Tất-đạt-đa, mặt đất bỗng chấn động đủ sáu cách. Trong hư

## LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

không, vô số cõi trời tự nhiên phát ra âm nhạc, trời mưa nhiều thứ hoa, tự nhiên có hoa sen ngàn cánh lớn như bánh xe, lấy châu báu làm cộng hình dáng giống ngọc lưu ly. Bé gái ngồi trên hoa sen đó. Thiên vương Dao-lợi là Đế Thích cầm áo trời từ không trung bay xuống, đưa áo cho bé gái và nói:

–Nên lấy áo này mặc vào.

Bé gái đáp:

–Tôi không mặc áo này. Thiên chủ muốn trang sức cho tôi sao? Thiên chủ là La-hán, tôi là Bồ-tát. Thiên chủ chẳng phải chúng tôi, cũng không giống tôi. Tự nhiên sẽ có áo đem đến cho tôi.

Phật bảo Câu-dực:

–Đó không phải là trang phục của Bồ-tát mà phát tâm mới là Bồ-tát. Tự mình có được ba mươi hai tướng tốt và tám mươi vẻ đẹp đó chính là trang phục của Bồ-tát.

Tôn giả Xá-lợi-phất bạch Phật:

–Bé gái này từ nước nào đến mà phải đưa áo.

Đức Phật bảo:

–Bé gái này từ cõi Phật nơi hướng Đông nam, nước ấy tên là Thanh tịnh cách mười vạn cõi Phật. Bé gái từ nước đó đến nơi này là muốn gặp ta, nên phải có người tự cầm áo đem tới.

Khi ấy, áo từ nước đó bay đến giữa không trung, rồi rơi xuống, tạo ra âm thanh êm dịu. Bé gái đón nhận mặc vào, liền đắc năm thông, vì những người nữ ở cõi nước đó đều đắc năm thông. Bé gái mặc áo rồi, từ hoa sen bước xuống, đến trước Đức Phật, mỗi bước đi của bé gái làm mặt đất chấn động đủ sáu cách. Bé gái đánh lễ Đức Phật sát đất và nói ba lần: “Nam-mô Phật”, sau khi nhiễu quanh Phật, rồi quỳ xuống, bạch:

Kính thưa Thế Tôn! Nay trong chúng hội có nhiều phụ nữ Ca-la. Nguyên xin Thế Tôn thuyết giảng kinh để họ thành thân nam tử.

Phật bảo:

–Ta không thể làm cho các người thành thân nam hay thân nữ mà do các người tự tu hành chứng đắc. Có một việc, có thể thành thân nam mau chóng. Là việc gì? Là phát tâm đạo Bồ-tát, chỉ một việc đó. Lại nữa, phải tự xem xét bên trong thân người nữ, như những cơ quan xương gân liên kết, bên ngoài là da, gân bao bọc.

## LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Người nữ phải sợ thân ấy, giống như điều hâu, rắn, ễnh ương không dám xuất hiện ban ngày, luôn sợ mọi người. Như nữ tỳ luôn ở nơi cầu uest dù là nữ quốc vương cũng phải sợ người ấy. Người nữ có nhiều cầu uest xấu xa như vậy.

Khi ấy, ngay tại chỗ ngồi, bảy mươi lăm phụ nữ Ca-la nghe Phật thuyết giảng kinh đều hết sức vui mừng, đảnh lễ sát đất, thưa:

–Kính thưa Thế Tôn! Chúng con nguyện phát tâm Bồ-tát để làm thân nam, nếu chúng con không được làm thân nam, nguyện không đứng dậy.

Lúc đó, có bảy mươi lăm Cư sĩ, từ nước Xá-vệ đến chỗ Phật. Thấy những người nữ đứng trước Đức Phật, họ suy nghĩ: “Ta đã mất vợ”, rồi họ đến hỏi Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Thưa Tôn giả! Những người nữ này là vợ chúng tôi, tại sao ở đây?

Tôn giả Xá-lợi-phất đáp:

–Họ muốn làm Tỳ-kheo-ni, các ông có cho phép không?

–Những người Cư sĩ đáp:

–Nếu họ muốn làm Tỳ-kheo-ni thì để chúng tôi làm Tỳ-kheo Tăng trước.

Tôn giả Xá-lợi-phất bạch lại Đức Phật:

–Thưa Thế Tôn! Có bảy mươi lăm Cư sĩ nam muốn làm Tỳ-kheo.

Phật bảo: “Các Thiện nam đến đây!” thì tất cả đều thành Tỳ-kheo. Tóc họ tự nhiên rớt, thân được mặc ca-sa, tay bưng bình bát đứng trước Đức Phật làm lễ.

Khi ấy, bảy mươi lăm Cư sĩ nữ cỡi những vòng ngọc rải lên Đức Phật, tự nhiên giữa hư không hóa thành bảy mươi lăm bức màn đan kết bằng chuỗi ngọc báu. Trong bức màn có giường báu, trên giường báu có tòa ngồi, bên cạnh Đức Phật có vô số Bồ-tát nghe kinh. Bảy mươi lăm người nữ thấy mình được biến hóa nên rất vui mừng, nương nơi thần lực của Phật bay lên hư không, trong không trung tự nhiên có mưa hoa rơi trên Đức Phật. Họ từ hư không bay xuống đều là những người nam và đứng trước Đức Phật bạch:

–Chúng con nguyện xin làm Tỳ-kheo.

Phật bảo Bồ-tát Di-lặc:

## LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Hãy truyền giới cho họ.

Bồ-tát Di-lặc trao giới cho họ, để họ thành những Tỳ-kheo Tăng.

Khi ấy, tự nhiên hóa ra một lọng hoa bảy báu, cộng của nó như cộng hoa sen. Bé gái cầm đến đưa cho mẹ và nói:

–Phật là thầy của hàng trời, người, hóa độ chúng sinh. Mẹ hãy đem lọng hoa này dâng lên Đức Phật, là bậc thầy của hàng trời, người. Sau khi dâng lọng, mẹ cũng phải phát nguyện làm lọng cho thiên hạ. Nay mẹ phải phát tâm Bồ-tát.

Người mẹ nói với con gái:

–Khi mẹ mang thai con, mẹ nằm mộng, thường thấy Phật, Pháp, Tỳ-kheo Tăng, tâm không tham lam, dâm dục, sân hận, ngu si thân thể an ổn. Mẹ biết con ở trong bụng là Đại Bồ-tát nên làm cho mẹ được an ổn như vậy.

Sau khi người mẹ dâng lọng hoa lên Đức Phật và phát tâm Bồ-tát thì mặt đất chấn động đủ sáu cách.

Phật bảo Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Tinh tú trong bầu trời có thể đếm được, còn bé gái này đã độ được nhiều cha mẹ thì không thể tính đếm được.

Bé gái nói:

–Mọi người nói con là nữ, con phải chứng minh cho họ thấy. Liền hóa ra như một Sa-di tám tuổi.

Khi Phật thuyết giảng kinh cho bé gái biến hóa này, có vô số người phát tâm với đạo Chánh chân Vô thượng. Phật thuyết giảng kinh xong, tất cả đều rất vui mừng.

